

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **P. P.**, bytem S., proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní třída 16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2013, č. j. 2530/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalované, kterým bylo o jeho žádosti o určení advokáta rozhodnuto tak, že se žalobci advokát neurčí. Žalobce má za to, že žalované předložil požadované podklady. V podání ze dne 10. 4. 2014 žalobce doplnil, že žalované byla doručena urgence ze dne 1. 9. 2013, avšak žalovaná převzetí odmítla, neboť nedopatřením pošty nebyla zásilka „ofrankována“. Žalobce má za to, že prokázal své „tristní finanční poměry neblahé to následky protizákonných a protiústavních rozhodnutí soudů“.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu plynou tyto skutečnosti:

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 9. 2013, č. j. 2530/2013, nebylo vyhověno žádosti žalobce o ustanovení advokáta, neboť dle žalované neprokázal splnění podmínky dle § 18 odst. 2 věta první zákona o advokacii, tedy že nedoložil „žádné usnesení či jiné opatření soudu, kterým by byla zamítnuta žádost o ustanovení obhájce pro danou právní věc“ a dále dle § 18 odst. 3 zákona o advokacii nedoplnil svá tvrzení o „skutečných příjmových poměrech tak, aby jím tvrzené výdaje odpovídaly deklarovaným příjmům. Tvrzení o příjmu 1.245 Kč a výdajů více jak 9.000 Kč jsou dle žalované nevěrohodná.

Vydání žalobou napadeného rozhodnutí předcházela výzva žalované ze dne 2. 8. 2013 k doplnění tvrzení o tom, zda požádal dle § 33 odst. 2 trestního řádu o přiznání práva na bezplatnou obhajobu pro obnovu řízení a aby žalobce doplnil tvrzení o příjmech, tedy z jakých prostředků hradí deklarované výdaje.

Správní spis obsahuje toliko urgenci žalobce ze dne 23. 9. 2013, která však shodně se žádostí o ustanovení advokáta ze dne 29. 7. 2013 neobsahuje rozhodnutí soudu o zamítnutí žádosti žalobce o ustanovení zástupce a také neobsahuje doplnění tvrzení o majetkových poměrech žalobce.

Podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani se nemůže domoci poskytnutí právních služeb podle tohoto zákona (dále jen "žadatel"), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasného návrhu advokáta určila.

Podle § 18 odst. 3 zákona o advokacii pokud žadatel žádá, aby mu byly právní služby určeným advokátem poskytnuty bezplatně nebo za sníženou odměnu, je povinen současně s podáním návrhu na určení advokáta Komorou prokázat, že jeho příjmové a majetkové poměry takové poskytnutí právních služeb odůvodňují; způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komore sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vyhláškou.

Městský soud v Praze v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, kterého jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.

Žalobce vymezil rozsah přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí pouze tvrzením, že předložil požadované doklady, zejména prokázal své majetkové poměry. Ze správního spisu však nijak neplyne, že by žalobce prokázal své majetkové poměry, jestliže pouze tvrdil, že jeho příjem je 1.245,- Kč (důchod) a výdaje spojené s bydlením 9.000,- Kč. Soud shodně se žalovanou takové tvrzení považuje za nevěrohodné, neboť pokud tvrzený příjem žalobce činí částku násobně nižší než jeho výdaje spojené s bydlením, nehledě k dalším předpokládaným výdajům např. za stravu, potom jeho majetkové poměry musí zahrnovat jiné příjmy nebo úspory. Tyto další příjmy nebo jiná majetková aktiva žalobce přes výzvu odmítl předložit, proto má soud za to, že žalobce nesplnil podmínku stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o advokacii, tedy že jeho nepříznivé majetkové poměry odůvodňují poskytnutí právních služeb ustanoveným advokátem. Žalobce neprokázal své majetkové poměry, neboť jím tvrzené příjmy a výdaje jsou ve vzájemném rozporu, tvrzení žalobce o jeho majetkových poměrech je nevěrohodné a neprokázané pro ustanovení advokáta (srovnej § 18 odst. 3 věta první zákona o advokacii).

Pokud žalobce učinil podání, které omylem neoznačil poštovní známkou, měl tvrzené pochybení napravit a podklady předložit žalované následovně. Jelikož správní spis obsahuje podání žalobce ze dne 23. 9. 2013, které žalobce výslovně označil tak, že poštovné „platí adresát“ má soud tímto podáním za prokázané, že žalobce nikoli nedbalostí, nýbrž úmyslně neopatřil své tvrzené podání ze dne 1. 9. 2013 poštovní známkou, a proto lze mít za to, že

takové podání neučinil, neboť podání ke správnímu orgánu je učiněno pouze tehdy, je-li dodáno do dispozice správního orgánu, aniž by takové dodání bylo podmíněno úhradou ceny poštovní přepravy správním orgánem. Pokud žalovaná přijala podání žalobce ze dne 23. 9. 2013, aniž by žalobce uhradil poštovné, učinila tak nad rámec svým povinností dle zákona o advokacii. Nehledě k tomu, že dle § 18 odst. 3 zákona o advokacii byl žalobce povinen prokázat majetkové poměry již současně s podáním návrhu na určení advokáta.

Pokud žalobce žalobním tvrzením o předložení podkladů sporoval závěr žalované o nepředložení rozhodnutí soudu o zamítnutí žádosti o ustanovení obhájce pro danou právní věc, lze konstatovat, že z obsahu správního spisu plyne, že žalobce v žádosti pouze uvedl sp. zn. řízení, ve kterém byla žádost o ustanovení zástupce soudem zamítnuta, avšak takové rozhodnutí nepředložil. Proto i v této části je žaloba nedůvodná.

Žalobce nesplnil podmínky pro ustanovení advokáta podle § 18 odst. 2, 3 zákona o advokacii, neboť nepředložil rozhodnutí soudu o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení právního zástupce a zároveň neprokázal své nepříznivé majetkové poměry, neboť jeho tvrzení o příjmech a výdajích je v logickém rozporu a tedy nevěrohodné, proto soud žalobu pro nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci neměl úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. března 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová